

продължават да танцуват.

Погълнатият от Ирина алкохол е започнал слабо да действа. Тя лево кърши стройното си тяло, но очите ѝ гледат строго закластият Лигтенфелд.

Борис я наблюдава.

Лицето на Ирина запълва погледа му. То е възбудено, красиво. Под ритъма на танца се вижда ту скромно прибраната ѝ коса, ту очарователната ѝ гъвкава фигура. Главата ѝ лудешки се завърта.

Пред погледа на Борис се мъркат за миг стъклените безизменни очи на Мария, но те бързо се заменят от топлите кафяви очи на Ирина. И пак започва лудия въртеж на нейната глава.

Борис сваля погледа си.

От гланата повърхност на коняка в чапата изглежда лицето на Ирина такова, каквото е било при раздялата.

- Борис ... т променя му тя.

Борис вдига възбудения си поглед и видението изчезва.

Пред него във вихъра на танца е същата Ирина. Само че сега в confortната обстановка на ресторанта, сред полюстта на нощни живот излъчва с пълна сила нейното обаяние, чар и нравствена чистота.

Със замъглен поглед Борис поглежда коняка и става.

- Прибирам се! - възбудено казва той на Костов.

- Сам? - пита го учудено той.

- Да.

Борис хвърля бегъл поглед към развълнуваните тансигеси и излиза от ресторанта.

К

Той спира пред гардероба, облича палтото и посма палквата си от гардероберната и тръгва надолу по постланите с дебел килим мраморни стълби на хотела.

К

Портиерът отваря масишната врата. Борис излиза от хотела. Той се отирава към отсрещния тротоар, където е гаризирана неговата лимузина. Борис влиза в колата.

Поддава я до фюзелата прека, спира и със заден ход въвежда колата в тясната стръмна улчица, покрита с кърти павета. След това отпуща колата лево напред, така че да може да види входа на хотел-ресторанта и спира.

Гаси фаровете и запаля радиото. В колата се покося лека меланхолична мелодия.

Борис пали цигара, без да откъсва погледа си от осветения вход на "България".